

Posudek vedoucího bakalářské práce na téma:

Vývoj moderního vietnamského malířství v období 1925-1945

Studentka Kateřina Oberfalzerová si jako téma své bakalářské práce zvolila vývoj moderního vietnamského malířství v období 1925 – 1945, což je nepochybně téma velmi zajímavé a originální a v českém kontextu ne zcela zpracované. Cílem práce bylo zhodnotit tento vývoj a představit jeho hlavní aktéry, tj. francouzskou koloniální správu, založení školy krásného umění v Hanoji v roce 1925 a roli jednotlivých profesorů a studentů. Práci chybí teoretický rámec, nicméně jako metoda byla zvolena sekundární analýza dokumentů. Práce je postavena především na sekundární literatuře psané především v angličtině. Zde bych studentce možná vytkla nedostatek vietnamských pramenů a sekundární literatury. Co se týče množství, studentce se podařilo shromáždit relevantní literaturu, nicméně je dle mého názoru ne zcela dostatečná. Především analýza jednotlivých umělců vychází ze dvou, tří zdrojů, přičemž se Kateřin opírá především o publikaci od Noppe, Catherine, Hubert a Jean-François *Art of Vietnam* (Parkstone Press, New York 2003).

Práce má logickou strukturu, je rozdělena do čtyř stěžejních kapitol. V první kapitole je nastíněn historický kontext, tj. studentka se snaží představit okolnosti, za kterých vznikla první vysoká škola krásného umění, a proto se stručně představuje Indočínu, způsob její správy, stejně tak určité reformy školství, které připravily půdu pro vznik této instituce. Je škodou, že se studentce nepodařilo toto období koloniální modernity představit detailněji, nicméně rozsah práce toto neumožnil

Ve druhé kapitole studentka analyzuje samotnou Indočínskou školu krásného umění od jejích počátků až po její uzavření. Stručně zde představuje hlavní cíle školy, stejně jako její strukturu i obsah učiva. Stručně zde i představuje rozdíly mezi tradičním vietnamským uměním (resp. Užitným řemeslem) a novým pojetím umění zavedeným profesory této školy.

Třetí část práce je věnovaná francouzským umělcům, kteří stáli za založením a vedením této instituce, tj. Victoru Tardieumu a Josephovi Inguibertymu. Oba muži, mající odlišné preference a vnímání umění, pak nepochybně ovlivnili dva odlišné proudy jejich

následovníků, kterým je též věnována značná část poslední části práce, kde studentka představuje významné vietnamské umělce první a druhé generace. Vybraní umělci jsou představeni krátkým medailonem, přičemž studentka se snaží zdůraznit především jejich přínos vietnamské moderní umělecké tvorbě.

Co se týče formální stránky, není práci co vytknout, neboť splňuje veškeré náležitosti kladené na bakalářskou práci. Autorka svědomitě a pečlivě dodržela citační pravidla a systematicky pracovala s odkazy i poznámkami, byť bych jí vytkla skutečnost již zmíněnou výše a to spíše malé množství zdrojů, ke kterým se odvolává. Po stylistické a jazykové úrovni je práce relativně kvalitní, neboť autorka píše kultivovaně.

Celkově je práce relativně vydařenou a informativní kompilací, která logicky a přehledně představuje Indočínskou školu krásného umění a její významné představitele. V tomto ohledu se studentce její záměr vydařil. Z tohoto důvodu práci **doporučuji k obhajobě** a navrhuji hodnocení mezi **velmi dobře a dobře**.

Při obhajobě doporučuji soustředit se na následující otázky:

- V čem spatřujete přínos Vaší práce.
- Definiujte rozdíly mezi užitým a krásným uměním. Stručně představte nejběžnější užitě umění ve Vietnamu? Jak na něj navázali (či nenavázali) umělci z Indočínské školy krásného umění?
- Bylo umění vietnamské koloniální modernity využíváno i jako nástroj propagandy? Pokud ano, kým a jaké myšlenky či témata mělo šířit?

Dne 10.9.2013

Mgr. Mária Strašáková, Ph.D.